

Het allereerste begin

Lang, heel lang geleden was er niets.
Maar toen maakte God de wereld:

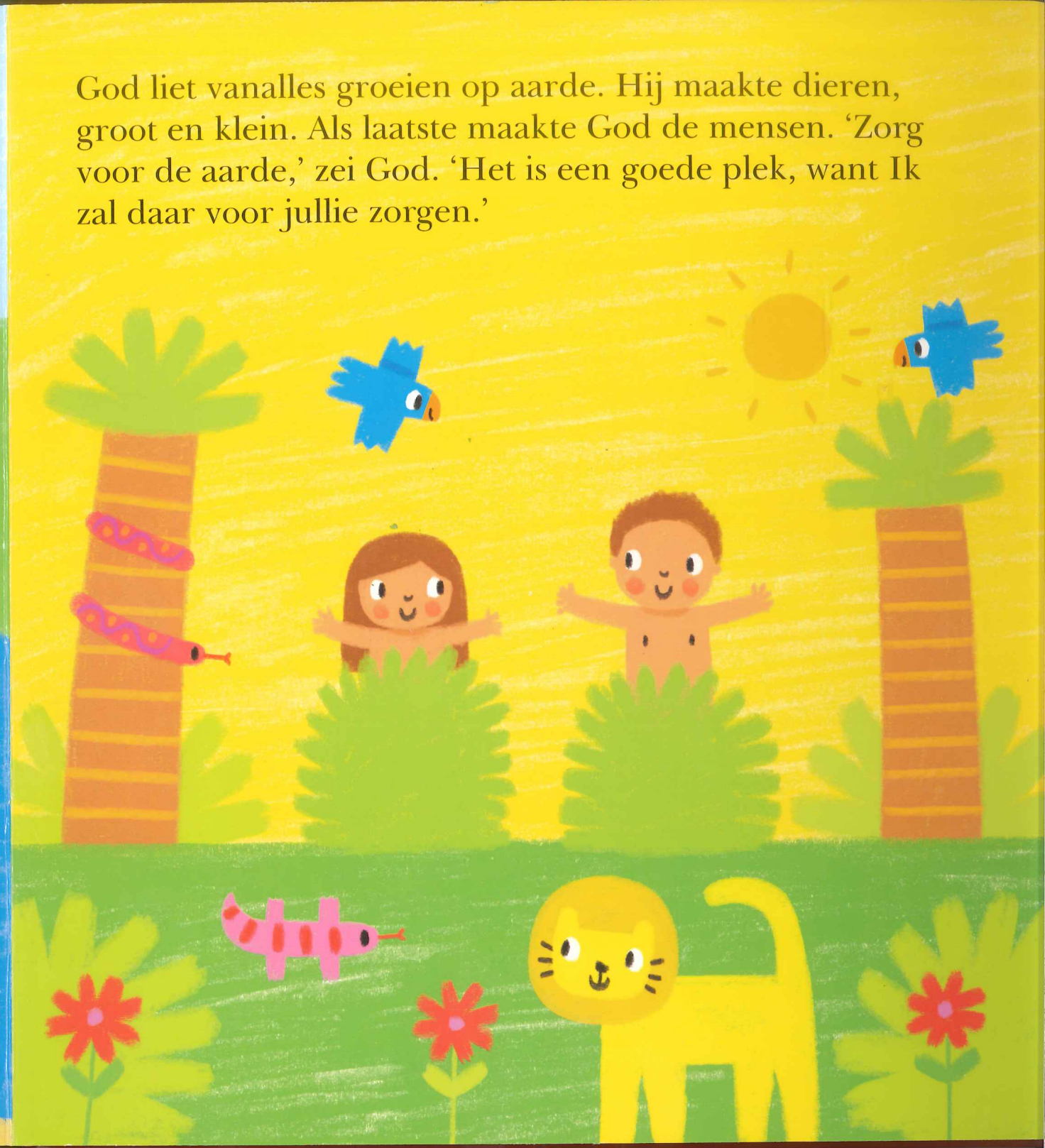
lucht

land

water
(en alles wat daarin leeft)

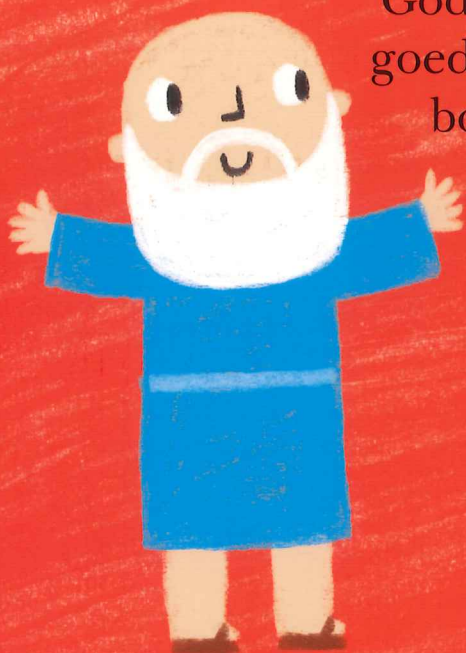
God liet vanalles groeien op aarde. Hij maakte dieren,
groot en klein. Als laatste maakte God de mensen. 'Zorg
voor de aarde,' zei God. 'Het is een goede plek, want Ik
zal daar voor jullie zorgen.'

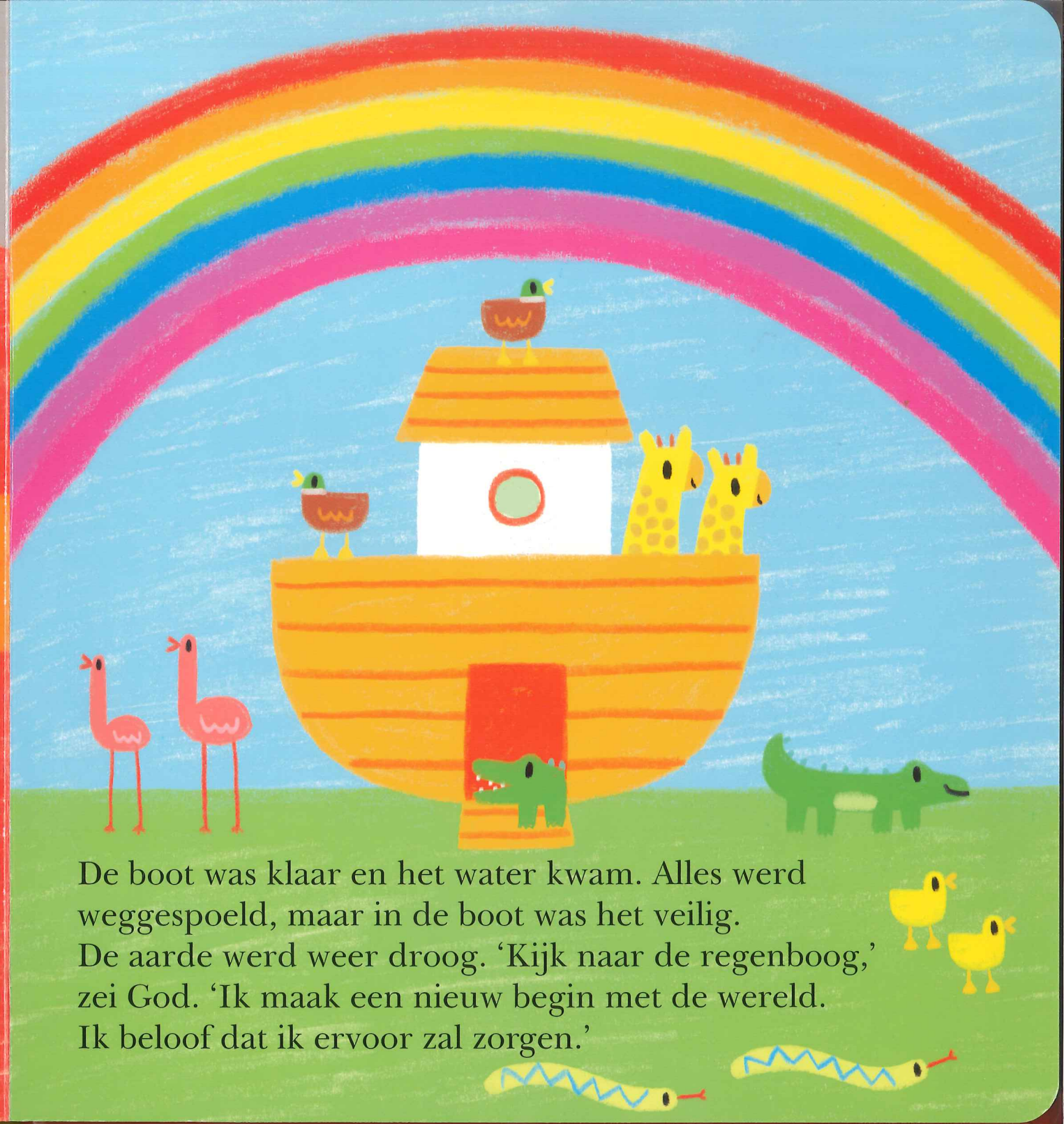
Noach bouwt een boot

O, wat waren de mensen stout! Ze zorgden niet goed voor de aarde en zijn niet aardig tegen elkaar.

God zei tegen Noach: 'Jij bent nog wel een goed mens. Ik wil dat jij een grote boot bouwt. Neem je familie mee. En van elk dier een papa en een mama.'

'Het zal gaan regenen en het water zal de hele aarde schoonspoelen.'

De boot was klaar en het water kwam. Alles werd weggespoeld, maar in de boot was het veilig. De aarde werd weer droog. 'Kijk naar de regenboog,' zei God. 'Ik maak een nieuw begin met de wereld. Ik beloof dat ik ervoor zal zorgen.'

Baby Mozes

Aan de oever van de rivier wachtte Mirjam. Zou iemand het mandje zien dat zij en haar moeder hadden verstopt? Het babybroertje van Mirjam lag te slapen in het mandje. Zouden de soldaten van de farao hem vinden?

Gelukkig niet. De prinses vond het mandje met de baby erin. 'O wat is hij lief!' riep ze uit. 'Ik noem hem Mozes. Maar wie kan er voor hem zorgen?'

Mirjam kwam tevoorschijn en zei: 'Ik weet wel iemand!'

Ze haalde haar moeder.
Zo groeide Mozes veilig op.